

Zatraceně. Dýchal jsem rychle a přerývaně.
V mé hlavě se rodil nápad. Bude třeba překročit hranice.
„Ženo,“ řekl jsem rázně.
„Beeta,“ opáčila ona.
„Proč muži čekají, až král odjede, než se pokusí dotknout jeho dědičky?“

Beeta se pobaveně zachechtala. „Protože když Livii zkřivíš jediný vlásek na hlavě, vezme si její otec tu tvou. Muži by šli do války, kdyby o to otce požádala. Král ji zbožňuje.“

U všech bohů, jak moc jsem doufal, že je to pravda. Bude na tom záviset můj další krok. Když jsem nemohl jít ke králi, musím ho donutit, aby on přišel ke mně.

Po cestě ke mně znovu dolehl její smích jako vodopád, jenž netuší, co ho čeká dole. Z místa, kde jsem stál, jsem její uhrančivou tvář viděl z profilu. Klenbu nosu, šibalský pohled, když se kousala do plného rtu.

Odstoupil jsem od Beety a popadl Larssona zezadu za krk. „Jak dobře tančíš, Larssone?“

Jeho posměšný úsměv odhalil zářivě bílé zuby. „Tak dobře, jak potřebuješ, můj králi.“

„Tak vezmi mince, které jsem ti dal, a zařid', ať vypadáme vhodně na královský ples.“

Ještě jednou jsem vstoupil na cestu a pozoroval ji. Zkoumal ji.

Stejně nebyla nikdy jejich. Ne opravdu. Od chvíle, kdy se pěnice snažila zalíbit hadovi, byla moje.

7. KAPITOLA

Pěnice

Velký sál zářil.

Pera mého vějíře bojovala se vzduchem dusným spoustou těl namačkaných v jednom prostoru. Poškrábala jsem si vlhkou tvář za černou maskou zakrývající horní část obličeje. Byla velmi elegantní, z černé a stříbrné krajky a s havraním peřím přes obočí.

„Nedovol, abych pila jako včera v noci, Liv. Nehodí se to ke mně.“ Mira nadzvedla zlatou masku a do namalovaných rtů si nalila trošinku sladkého třešňového vína. Zamrkala, jak ji oslnila světla.

Zasmála jsem se a vzala jí z rukou roh. „Tý můj drahoušku. Mám ti raději přinést mléko?“

Našpulila rty, nasadila bojovný úsměv, dloubla do mě loktem a pak se otočila k vlnícím se párům v tanečním sále. Dámy z různých dvorů oblečené do zářivých rób všech barev. Půlnoční modrá, stříbrná, zlatá, mechová zeleň lemovaná černou a burgundská sytá jako ty nejsladší ryngle.

Muži měli přes ramena nádherné kožešiny nebo byli oblečení do tunik z jemného lnu a vlny. Na naleštěných opascích jim zářily čepele všech velikostí. Někteří dávali přednost sekerám, stejně jako můj otec, jiní dlouhým nožům, ale většina přišla strávit taneční noc jen s obyčejnou dýkou.

Slavnost přetékala sladkostmi. Jablka namáčená v hustém sirupu. Medové buchtíčky s plevou, dorty plněné sladkými bobulemi